

PENSEO

N-ro 192

Okt. / 2007

Monata Beletra Revueto en Esperanto
Honorita de Premio Grabowski, 1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 18-a jaro <http://www.elerno.net/penseo/penlisto.htm>

Almozpetanta Virino

Sennoma

“Frato, ĉu mi petu de vi helpon?”

Eksurprizite, Chen Gen malsupreniris de sia biciklo, sur kies antaŭa parto sides lia unu-kaj duon-jara fileto. Antaŭ li staris juna virino, vestita pure, kun pakaĵo ĉirkaŭ sia brako. Li ŝin ekrigardis kun mieno perpleksa.

“Frato, jam preskaŭ unu jaro, ekde kiam mi venis ĉi tien por prilabori. Je la jarfino, mi volas hejmenreveni,” ŝi daŭrigis. Li nekomprene fikse rigardis ŝin. Li parolis al si: Hejmenreveni? Do hejmenrevenu! Kial vi parolas pri tio al mi?

Tiam, kun embarasita vizaĝesprimo, ŝi malklare kaj mallaŭte diris, kun ruĝiĝintaj vangoj, “Mi jam poŝtendis mian monon antaŭtempe al mia hejmo kaj tenas monon sufiĉan nur por hejmenreveni. Ekster mia atendo, mia mono estis ŝtelita de poŝtoŝtelisto. Mi devigite peti helpon de aliaj. Kaj nun mi jam havigis al mi preskaŭ sufiĉe da mono. Ĉu vi bonvolus doni al mi dudek yuanojn, tiel ke mi havu sufiĉe da mono por aĉeti bileton. Post kiam mi revenos hejmen, mi poŝtendos al vi tiun sumon.” Je tio, ŝi donis al li la adreson de sia loĝejo.

Ĉimomente, li venis al klara kompreno, ke la ino antaŭ liaj okuloj certe estas trompistino, ĉar li jam spertis multe da samaj okazaĵoj. Por diri honeste, nun li tenis kelkcent juanojn en la poŝo, per kiuj li volis aĉeti kelkajn decajn

legomojn kaj vinon por amiko-vizitantoj al sia hejmo.

Laŭkutime aĉetadon en bazaro faras virinojn. Pro sia amemo al la edzino, kiu jam laboris tuttage, li memvole faris aĉetojn anstataŭe. Li kaj lia edzino vivas perfekte, kaj la fileto estas la kristalo de ilia geedziĝo, tiel ke li tre ŝatas la fileton. Kaj nun, li eĉ kunportas lin dum aĉetado. Kaj lia edzino okupiĝas pri servado al gastoj nun.

“Bonfaru al mi, frato!” daŭre petis la junulino. Li volus forturni kaj forlasi, sed kiam li rimarkis ŝian peteman rigardon, li ne povis turni sian dorson al ŝi. Pro tio, li fabrikis sian unuan mensogon dum sia tuta vivo, “Fratino, mi eksedziĝis. Estas malfacile vivi por mi kaj mia infano. Mi ne havas multe da mono. Se mi havus, mi certe donus iom al vi.”

Ĉe tio, ŝi, fikse rigardante la infanon rajdantan sur la biciklon, murmured iris, “Kia kompatinda infano! Kia senkora patrino! Ŝi eĉ foriris sen atento pri la infano!” Dirante, ŝi karesis lian kapeton. La infano ekploris laŭte, kiam la fremdulino tuŝis lin je la kapo.

Tio des pli ĉagrenigis la virinon, kiu nereteneble montris sian patrinecon. “Aj! Kiel proverbo diras, estas prefere lasi altrangan patron morti ol almozpetantan patrinon. Tio estas vera. Rigardu, kiel kompatinda estas la infano sen patrino!” ŝi daŭrigis. “Mia deksex-jara filo devus komenci lernadon en elementa mezlernejo ĉijare, sed pro malriĉeco, ni ne kapablas pagi por lia lernado. Krome lia patro mortis en trafika akcidento. Tamen mi neniel lasas lin ĉesi lernadon. Jen mi venis perlabori ĉi tie por lernopago.” Post kiam ŝi

finis sian parolon, larmoj perils senĉese sur ŝiaj vangoj.

Dum momento, kortuŝite de ŝia sincereco, Chen montriĝis embarasita. Li eĉ sentis iom da pento pri sia mensogado al ŝi. Apenaŭ li estis dironta ion, kiam ŝi, post momenta pripensado, elpoŝigis malrapide bankbileton de dek yuanoj, ĉifitan ŝajne pro longa tenado en la mano. Li tuj sin sentis senrimeda, ne sciante, kion ŝi volas fari. Neatendite, ŝi ŝovis la bileton en lian manon, dirante, “Rapide aĉetu iom da nutraĵo por la infano! Ne lasu la infanon suferi!”

Stuporiĝinte, li tuj rifuzis, “Ne, neeble. Kiel mi povus akcepti vian monon. Vi ankoraŭ volas hejmenreiri...” Forviŝinte siajn larmojn, ŝi diris, “Tio estas nenio. Ĉiuokaze tiu sumo ne sufiĉas por hejmenreiro. Poste mi faros pli da almozpetado por sufiĉe da mono. Nun estas multaj bonfarantoj sub la suno!” Post tio, ŝi ĵetis profundan ekrigardon al la infano kaj sin turnis foriri.

Rigardante ŝian forirantan dorsfiguron, li sentis ŝian ekrigardon piki lian koron. Abrupte li ekhavis varmiĝon en siaj okuloj kaj acidecon en la nazo, kun larmoj fluantaj sur la vizaĝo. Li hasteme piedmovis la biciklajn pedalojn kaj atingis la virinon. Elpoŝiginte bankbiletojn de tricent yuanoj, li firme ŝovis ilin en ŝian manon. Post tio, li hejmenrevnis, rajdante la biciklon.

Rigardante la monon en la mano, ŝi staris, ŝtoniĝinte.

Elĉinigiŝ **Hongjia**

Ĉineske

Eto

Nacia Festo

— laŭ ĉinesko Tiaoxiaoling*

floron

floron

ankaŭ nian koron

al la land’ sincere

kaj respekte vere

reve

reve

alten flugu meve

*Tiaoxiaoling: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el ses versoj de 4, 6; 6, 6; 4, 6 silaboj, laŭ rimaranĝo de aa,bb,cc. La 4 silabaj versoj konsistas el du ripetaj vortoj. Kaj la unua vorto de la kvina verso devas esti el palindrome ordigitaj silaboj de la lasta vorto de la kvara verso. ekz. rimi-miri; mora-arom; nomo-mono’ roso-soro.

Bai Juyi

(772-846)

Bela Sud’

— laŭ ĉinesko Sopir-al-sudo*

Bela sud’

kun ĉarma vid-ĝu’:

ruĝaj floroj laŭborde

sub sun’ blu-verda akv-flu’.

Memor-nodo, ĉu?

Trad. **Sam**

*Sopir-al-sudo: unu el ĉinaj fiksfarmaj poemoj el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo de xa,xa,a (x=senrima).

Lily

Mi Jam Spertis

— laŭ ĉinesko Busuanzi*

en lumo febla

mia ĝigolo

ĉeorele murmuris

“ĉu nova bolo?”

mi tre scivolis

“ĉu pli da folo?”

li do surrampis sur min

kun kac’ malmolo

li ŝovis kapon

inter femurojn

miajn kaj dispuŝis miajn

neĝblankajn kruojn

li serĉis buŝe

amorplezurojn

perlange lekis vole

nigrajn velurojn

sublipoj miaj

jen jam sukplenis

dum lia lang’ soifa

volupti penis

al mia pordo

la lango venis

petola kaj avida

eke festenis

li lekis, kisis

ĝoje fervore

buŝinon molan mian

same amvore

aĥ, kia juko

ĝis ĝu-angore

trakorpe kuris fulme

nervo-stupore

ĉe buŝo mia

rigidis kaco

lia malpacienca

jam en malpaco

li spire veis

“hej, erinaco

mia, ĝin buŝe prenu

kun ina graco!”

mi ĝin favoris

per buŝa preno

mordetis akve ŝmace

sen ajna ĝeno

mi ĝin buŝpremis

en firma teno

senmove ĝis korŝira

ĝua festeno

mi glitis lante

de ĝia glano

ĝis la radiko kvazaŭ

per buŝa bano

aŭdiĝis tuje

ĝema vulkano

jen kaj jen rapideme

pro am-elano

mi plirapidis

